

[Bakholt]

Det er for det andet også at skabe større lighed og retfærdighed mellem forskellige lønmodtagergrupper. Der er behov for at nedbryde nogle af de traditionelle skel, der i dag findes mellem forskellige lønmodtagergrupper; det kan være mellem offentligt og privat ansatte, det kan også være mellem arbejdere og funktionærer, mellem mænd og kvinder, mellem faglærte og ufaglærte. Der er nogle skel her, der trænger til at blive brudt ned, og det kan forslagene også være medvirkende til.

Det er for det tredje at sikre en mere harmonisk gennemførelse af den strukturaltilpasning, vi er inde i og kommer ind i i samfundet, også set i lyset af den teknologiske udvikling. En større tryghed er ikke nogen hæmsko for denne udvikling; tværtimod betragter vi den som en forudsætning for, at vi kan gennemgå de forandringer, der er nødvendige i samfundet, uden dermed at skabe stærke spændinger.

Dernæst vil jeg gøre nogle bemærkninger til de enkelte ordførere, men allerførst til arbejdsministeren, der bl.a. sagde, at alle – også arbejdsministeren – ønskede tryghed. Men han gav ingen som helst bud på, hvordan man kunne opnå større tryghed på arbejdspladserne, hvilket er det, vi taler om. Arbejdsministeren havde faktisk kun negative bemærkninger til forslagene og opridsede en række skræmmebil- leder. Jeg kunne forstå også på andre ordførere i den borgerlige fløj, at det var de små og mellemstore virksomheder, der skulle trækkes frem og bruges i den propaganda, der øjensynlig nu skal køres fra regeringens og fra borgerlig politisk side imod denne sag.

Jeg synes ærlig talt, det er kedeligt, at man ikke kan finde andre argumenter imod det, og jeg synes ærlig talt også, at man hermed undsiger de små og mellemstore virksomheder og behandler dem dårligt. Man har meget lidt tiltro til dem, hvis man ikke mener, de kan overleve, hvis disse regler bliver gennemført. Jeg tror faktisk, at en række af de virksomheder, man kalder små og mellemstore, sagtens kan tilpasses de krav, der stilles her. Hvordan tror arbejdsministeren og de borgerlige partier disse virksomheder i øvrigt ville klare sig med forskning, produktudvikling, salg fremstød i udlandet, og hvad ved jeg, hvis de ikke kan klare dette her? Tværtimod tror vi, at en bedre planlægning på en lang række områder – også de områder, vi taler om her – netop vil styrke dem og ikke svække dem.

Det skal også være svar til Kristeligt Folkepartis ordfører, der jo havde den opfattelse, at man også skulle tage hensyn til arbejdsgiversiden. Jamen jeg tror, at disse regler vil styrke den. Hvis vi ser på, hvad der sker rundt omkring i verden, kan vi konstatere, at det netop er dér, hvor man har nogle ordentlige tryghedsbestemmelser, at industrien klarer sig godt. Lad mig foreslå arbejdsministeren at tage til Sverige og se på, hvordan det fungerer derovre; det er et interessant studium, som arbejdsministeren egentlig burde gennemføre.

I Sverige gennemførte man tryghedslovgivningen først i 1970'erne. Dengang var der også fra borgerlig side og fra arbejdsgiverside i Sverige meget stærk modstand imod den. Der har været en borgerlig regering i Sverige i en 6-årsperiode – den kom til i 1976, altså ca. 3 år efter, at tryghedsreformen gennemførtes – og den har ikke fjernet den. Man kan sagtens leve med den, og den fungerer udmærket. Derfor kan vi selvfølgelig også lave nogle bestemmelser på dette område, der gælder i Danmark, og som dansk industri og danske virksomheder kan leve med.

Også a-kasserne har været draget ind i billedet, og dér synes jeg vi fik ret god undervisning i, hvordan a-kassesystemet bliver brugt uhenigtsmæssigt. Det så vi i den redegørelse, vi fik fra Bonnerupudvalget for efterhånden temmelig lang tid siden, for den undersøgelse viser, at arbejdsgiverne bruger a-kassesystemet rigeligt – så har jeg ikke overdrevet – når det drejer sig om at sende folk hjem på grund af arbejdsmangel.

Det prøver vi altså på at rette op på, og det burde arbejdsministeren være interesseret i, for han ville kunne spare nogle penge for de offentlige kasser, hvis han ville være med til at lave nogle regler på dette område. Dér må der da være en lille flig af området, som kunne interessere arbejdsministeren, men det vil han åbenbart heller ikke bide på.

Flere ordførere har udtalt, at de ikke kan lide vores forslag om, at det er arbejdsgiveren, der har bevisbyrden for, at der er taget saglige hensyn. Vi mener, at der skal tages saglige hensyn ved ansættelsen, under ansættelsen og ved afskedigelsen, og at det er arbejdsgiverne, der må have bevisbyrden her. Det er jo arbejdsgiverne, der har ledelsesretten, og det er selvfølgelig forbundet med et ansvar at have en ledelsesret;